

ЗАКОН ПРО ВІДНОВЛЕННЯ ПРИРОДИ НАБУВ ЧИННОСТІ

[Біорізноманіття](#)

[Біорізноманіття](#)

18 серпня 2024 року набув чинності Регламент про відновлення природи (Закон про відновлення природи). Регламент встановлює обов'язкові цілі для відновлення деградованих екосистем, особливо тих, які мають найбільший потенціал для уловлювання і зберігання вуглецю, а також для запобігання та зменшення впливу стихійних лих.

Економічна ціна деградації природи дуже висока. Кожен євро, витрачений на відновлення, може забезпечити повернення інвестицій у розмірі понад 8 євро, залежно від екосистеми. Лише здорові та продуктивні екосистеми можуть надати багато послуг, від яких ми всі залежимо, включно з життєстійкістю до зміни клімату та стихійних лих, таких як посухи і повені, а також довгострокову продовольчу безпеку.

Більше половини світового ВВП залежить від природи та її послуг. Європейський центральний банк виявив, що в Єврозоні близько 3 млн компаній (а це 72%) сильно залежать принаймні від однієї екосистемної послуги для виробництва товарів або надання послуг. Серйозні втрати функціональності в цих екосистемах спричиняють критичні проблеми для цих компаній та європейської економіки.

Незважаючи на зусилля ЄС та міжнародні зусилля, втрата біорізноманіття та деградація екосистем тривають із загрозливою швидкістю, завдаючи шкоди людям, економіці, природі та клімату. Сьогодні понад 80% європейських типів середовищ існування перебувають у поганому стані, і стан багатьох із них ще погіршується.

Повна імплементація Закону про відновлення природи має вирішальне значення для відновлення біорізноманіття ЄС і припинення подальших втрат біорізноманіття, досягнення кліматичної нейтральності до 2050 року та адаптації до зміни клімату, а також для підвищення продовольчої безпеки. Це також ключовий інструмент, який допомагає ЄС та його державам-членам виконувати міжнародні зобов'язання щодо біорізноманіття у рамках Глобальної рамкової програми біорізноманіття Куньмін-Монреаль.

У якості загальної мети, яка має бути досягнута на рівні ЄС, до 2030 року держави-члени запровадять заходи з відновлення щонайменше на 20% сухопутних територій ЄС і 20% морських районів. До 2050 року такі заходи мають бути запроваджені для всіх екосистем, які потребують відновлення.

Національні плани відновлення

Кожна держава-член має розробити **національний план відновлення**, у якому будуть викладені потреби у відновленні та заходи щодо виконання зобов'язань і досягнення цілей законодавства, адаптованих до національного контексту, а також з урахуванням різноманітності різних регіонів. Національні плани відновлення повинні включати графік реалізації, необхідні фінансові ресурси та передбачувані засоби фінансування, а також очікувані вигоди, особливо для адаптації та пом'якшення наслідків зміни клімату. Держави-члени повинні

визначити синергію з іншими політиками, такими як пом'якшення наслідків зміни клімату та адаптація до них, деградація земель, запобігання стихійним лихам, сільське господарство, рибальство, лісове господарство і розвиток відновлюваної енергетики.

Держави-члени повинні подати до Європейської Комісії проект плану протягом двох років з дати набуття ним чинності, в якому будуть етапи на 2030, 2040 та 2050 роки. Ці плани мають бути розроблені відкрито та прозоро, що дозволить громадськості та всім відповідним зацікавленим сторонам брати участь у процесі. Комісія надаватиме підтримку національним органам влади у створенні цих планів.

Держави-члени можуть мобілізувати необхідні кошти з державних і приватних джерел, у тому числі з фондів ЄС. Вони можуть використовувати різноманітні можливості фінансування ЄС, включно зі спільними фондами сільськогосподарської політики, регіональними фондами, програмою LIFE, фондом Horizon Europe (дослідницький фонд ЄС) і Європейським фондом морського судноплавства, рибальства та аквакультури.

Конкретні цілі та зобов'язання

Для досягнення загальноєвропейських цілей щодо відновлення природи Регламент встановлює кількісні та обмежені в часі цілі відновлення середовищ існування, включених до Додатку I Директиви про середовища існування (включно з лісовими середовищами існування, торфовищами, луками, річками та озерами), а також цілі для середовищ існування охоронюваних видів відповідно до Директив про середовища існування та про птахів, а також цілі відновлення основних морських середовищ існування, на які поширюються директиви про природу та Рамкова директива про морську стратегію.

Для забезпечення постійного надання екосистемних послуг закон вимагає від держав-членів:

- зупинити втрату міських зелених насаджень та збільшити міський зелений простір і покриття міст кронами дерев;
- відновити природний зв'язок річок і природні функції річкових заплав;
- зупинити зниження чисельності запилювачів і сприяти збільшенню їхньої чисельності;
- відновити та зволожити торфовища сільськогосподарського призначення;
- вжити заходів, спрямованих на збільшення популяцій птахів на сільськогосподарських угіддях і досягти позитивної тенденції за деякими іншими ключовими показниками біорізноманіття в аграрних екосистемах;
- досягти позитивної динаміки низки показників біорізноманіття у лісових екосистемах;
- сприяти виконанню зобов'язань на рівні ЄС щодо висадки щонайменше 3 млрд додаткових дерев до 2030 року.

Детальніша інформація:

- [Прес-реліз на сайті Європейської Комісії](#)